

Hvad bliver det næste for Gaza og verden? Affolkning eller udvikling?

Den 22. november 2023 (EIRNS) – En anspændt, forhandlet gidseludveksling og midlertidig våbenhvile mellem Israel og Hamas er planlagt til at træde i kraft engang i denne weekend, muligvis så tidligt som fredag morgen, lokal tid. Den vil kun vare i fire dage med mulighed for at forlænge den dag for dag i yderligere et par dage, hvis tingene forløber som aftalt. Internationale hjælpeorganisationer advarer allerede om, at den øgede humanitære hjælp, som også skal strømme ind i Gaza, langt fra vil være det, der er brug for, og derfor næppe vil afhjælpe de menneskelige lidelser i området.

Og alligevel, hvis det rent faktisk sker og ikke afspores af udenlandsk kontrollerede ekstremister eller lignende provokatører på den ene eller den anden side, åbner den fire dage lange pause op for den mest kortvarige mulighed – ikke meget længere end et hjerteslag – for rent faktisk at løse krisen. Det er der to grunde til.

For det første virker den internationale mobilisering for fred. Den eneste grund til at Netanyahu-regeringen endelig er gået med til selv denne lille pause i nedslagtningen er, at den voksende bølge af pres – både i Israel og internationalt – på ham og hans amerikanske og britiske hjælpere har tvunget det igennem. Som London Guardians erfarne udenrigskommentator Simon Tisdall skrev, lige før aftalen blev annonceret: "Preset på Netanyahu er begyndt at vise sig – denne potentielle våbenhvile viser, at noget har ændret sig... Netanyahu og hans krigskabinet ... er kommet under intenst pres for at gøre mere fra gidslernes familier, som arrangerede en stor, fem dage lang march til Jerusalem i sidste uge." Tisdall noterede sig også "vægten af den internationale fordømmelse af

Israels angreb på Gaza, især inden for den arabiske og muslimske sfære. Rusland og Kina er blandt de førende lande”, som også kræver våbenhvile og forhandlinger.

For det andet, hvis der udøves et tilstrækkeligt organisatorisk pres, findes der en vej til en endelig løsning med fred gennem udvikling på krisen i det sydvestasiatiske “cockpit”, som truer med at kaste hele planeten ud i en atomar Tredje Verdenskrig. Som Helga Zepp-LaRouche understregede i sin ugentlige tysksprogede webcast den 22. november, hvor den fire dage lange våbenhvile er ved at træde i kraft, “skal denne tid selvfølgelig bruges hurtigst muligt til at bringe den fulde tyngde af alle forslagene i anvendelse.”

“I øjeblikket,” tilføjede hun, “vejer det kinesiske forslag om at afholde en international fredskonference om Sydvestasien tungest. I princippet burde dette straks sætte tostatsløsningen på dagsordenen og, meget vigtigt, det vi i Schiller Instituttet bringer ind i debatten, nemlig den absolutte nødvendighed af at sætte en udviklingsplan for hele den sydvestasiatiske region på dagsordenen som grundlag for fred. Dybest set, hvad Lyndon LaRouche foreslog tilbage i 1975 med Oase-planen, dvs. virkelig at gøre ørkenerne grønne, at udvikle infrastrukturen der, at tilpasse levevilkårene for befolkningen i alle stater i hele Sydvestasien i retning af udvikling, for at etablere et helt nyt paradigme.”

“Dette må hurtigst muligt støttes af alle dem, der er interesseret i en løsning på denne konflikt,” understregede Zepp-LaRouche. “Der er stor interesse for at sikre, at denne konflikt ikke eskaleres, men faren består stadig. Så vi har et lille, kort pusterum, som det haster med at udnytte.”

Det kinesiske forslag om en konference er kortfattet og specifikt. I en erklæring fra udenrigsministeriet den 21. september hedder det: “Kina opfordrer til en snarlig indkaldelse af en international fredskonference, der er mere autoritativ til at opbygge international enighed om fred og

arbejde hen imod en snarlig løsning på spørgsmålet om Palæstina, der er omfattende, retfærdig og bæredygtig.”

Et umiddelbart samlingspunkt er Humanity for Peace’s “Emergency Forum: Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!” søndag den 26. november, som efterfølges af en eksklusiv visning af dokumentarfilmen “8:15 Hiroshima: From Father to Daughter”.

Hvilken bedre måde at ære den faldne John F. Kennedy, som var med til at bringe verden tilbage fra randen af atomkrig, på 60-årsdagen for hans likvidering?

Billede: Kremlin.ru, CC BY 4.0, via Wikimedia Commons